

Procedura diagnozowania i wydawania opinii o specyficznych trudnościach w uczeniu się w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ostrołęce

Podstawa prawna

1. Rozporządzenie MEN z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz.373).
2. Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2017 r., poz.1591).

Czym są i kiedy można postawić diagnozę o specyficznych trudnościach w uczeniu się?

Diagnoza o specyficznych trudnościach w uczeniu się może być stwierdzona u uczniów, u których rozwój intelektualny odpowiada co najmniej normie wiekowej oraz u których występują nieprawidłowości rozwojowe w zakresie funkcji percepcyjno-motorycznych, a także niski poziom opanowania czytania i/lub pisanie. Zaburzenia funkcji nie mogą być wynikiem deficytu wzroku, słuchu, ani zaburzeń neurologicznych.

Specyficzne trudności w uczeniu się czytania i pisanie mogą ujawniać się pod postacią:

- **dysleksji**, specyficznych trudności w czytaniu,
- **dysortografii**, występowania błędów w pisowni,
- **dysgrafii**, nieczytelnego pisma.

Współwystępowanie dysleksji, dysortografii i dysgrafii określa się mianem **dysleksji rozwojowej**.

Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w nauce wymagają wsparcia w postaci dodatkowych zabiegów dydaktycznych, zindywidualizowanego podejścia w procesie edukacyjnym, dostosowania wymagań do możliwości psychofizycznych, **winni też podjąć wysiłek własny w celu zminimalizowania występujących trudności**.

Kłopoty ucznia dyslektycznego dotyczą nie tylko języka polskiego i języków obcych, ale mogą utrudniać opanowanie treści programowych z innych przedmiotów, wszak czytanie, rozumienie instrukcji, zdolność znajdowania informacji w tekście oraz umiejętność pisanie, to podstawowe techniki, które są obecne na wszystkich przedmiotach szkolnych.

Procedura

1. Diagnoza specyficznych trudności w uczeniu się wymaga przeprowadzenia w poradni badania psychologicznego, pedagogicznego i w razie potrzeby logopedycznego. Obejmuje zatem co najmniej dwa spotkania z uczniem, trwające do dwóch godzin każde. Spotkania z dzieckiem poprzedzone są wywiadem diagnostycznym z rodzicem.
2. Zgłoszenia na badania dokonują rodzice, opiekunowie prawni bądź pełnoletni uczniowie.
3. Na diagnozę ważne jest dostarczenie informacji ze szkoły (gotowy wzór dokumentu można otrzymać w sekretariacie lub pobrać ze strony internetowej poradni). Pomocne do dokonania diagnozy będzie przyniesienie kserokopii świadectwa szkolnego, zeszytów szkolnych (do wglądu) oraz kserokopii wypracowań ucznia (bieżących oraz z wcześniejszych lat nauki).
4. Na proces diagnostyczny składają się: analiza dokumentów dziecka, wywiad z rodzicami, rozmowa z uczniem, testy pedagogiczne i psychologiczne, a w razie potrzeby diagnoza logopedyczna.
5. Na pierwszym etapie nauki, tj. w kl. I-III stwierdza się jedynie ryzyko dysleksji.
6. Diagnoza występowania specyficznych trudności w uczeniu się najwcześniej dokonywana jest w klasie IV szkoły podstawowej, zwykle po drugim badaniu.
7. W przypadku ucznia szkoły ponadpodstawowej wniosek o przeprowadzenie badania składa się do dyrektora szkoły. Mogą to zrobić rodzice, pełnoletni uczeń, nauczyciel lub specjalista wykonujący w szkole działania z zakresu pomocy psychologiczno – pedagogicznej (po uzyskaniu zgody rodziców lub prawnych opiekunów). Do wniosku należy dołączyć uzasadnienie o konieczności skierowania ucznia do poradni. Następnie Dyrektor po zasięgnięciu pozytywnej opinii Rady Pedagogicznej przekazuje rodzicowi całość dokumentów do przedłożenia w PP-P i ustalenia terminu diagnozy.
8. **Po pierwszym (wstępnym) badaniu** specjaliści wydają opinię, która zawiera wyniki, wskazania do pracy dla dziecka i jego rodziców oraz dla nauczycieli w celu udzielenia pomocy uczniowi.

9. Po diagnozie wstępnej **zalecana jest dwuletnia lub co najmniej roczna praca w kierunku przezwyciężenia trudności w czytaniu i/lub pisaniu**. Uczeń może uczestniczyć w zajęciach ze specjalistą na terenie szkoły, poradni lub w innej placówce, bądź może prowadzić pracę samokształceniową w domu pod kierunkiem nauczyciela języka polskiego lub rodzica (według wskazań polonisty).
10. Jeżeli po dwuletniej lub co najmniej rocznej, systematycznej pracy trudności w czytaniu i/lub pisaniu będą się utrzymywały, możliwe jest ponowne skierowanie dziecka do poradni.
11. Na **badania kontrolne** rodzic i dziecko są zobowiązani dostarczyć **dowody pracy w postaci zeszytu z ćwiczeniami**. W przypadku pracy ze specjalistą wskazane jest również przedłożenie informacji od osoby prowadzącej zajęcia ze szczegółowymi informacjami takimi jak: czas trwania terapii, zaangażowanie ucznia w pracę, zrealizowane zagadnienia, stopień znajomości zasad ortografii itp.
12. **W przypadku ucznia, który nie pracował nad trudnościami w czytaniu i/lub pisaniu badanie kontrolne może być bezzasadne, lub nie rozstrzygnie przyczyn utrzymujących się problemów, a uczeń ponownie zostanie zobowiązany do ćwiczeń.**
13. W przypadkach niebudzących wątpliwości specjalistów i po wnikliwym zanalizowaniu sprawy, możliwe jest wydanie opinii o specyficznych trudnościach w uczeniu się po pierwszej diagnozie.
14. **Opinia stwierdzająca specyficzne trudności w uczeniu się jest ważna przez cały okres kształcenia**, tj. zarówno w szkole podstawowej jak i ponadpodstawowej. Oprócz wskazania do objęcia ucznia pomocą w trakcie bieżącej pracy jest również podstawą do dostosowania warunków przeprowadzania egzaminu ósmoklasisty/maturalnego/zawodowego.